

Žorž Fejdo
HOTEL „SLOBODAN PROMET“
u saradnji sa Morisom Devalijerom

Preveo Dragoslav Andrić

Režija Boris Liješević
Dramaturg Miloš Krečković
Scenografija Aleksandar Denić
Kostimografija Maja Mirković
Scenski pokret Sonja Vukićević
Scenski govor Ljiljana Mrkić Popović
Dizajn svetla Dejan Draganov

Igraju:

Pingle NIKOLA ĐURIČKO
Anželika ANĐELIKA SIMIĆ
Pajarden SRĐAN TIMAROV
Marsela NATAŠA TAPUŠKOVIĆ
Matje DRAGAN JOVANOVIĆ
Bastijen/Komesar BOJAN DIMITRIJEVIĆ
Viktorija MILICA GOJKOVIĆ
Bulo AMAR ĆOROVIĆ
Maksim MIODRAG DRAGIČEVIĆ
Violeta ANĐELA JOVANOVIĆ
Margerita MARIJA KLANAC
Pakereta SANJA MARKOVIĆ
Pervenša TEA GJORGJIOSKA
Policajci Anđela Jovanović, Marija Klanac, Sanja Marković, Tea Gjorgjioska

Premijera na Sceni „Ljuba Tadić“ Jugoslovenskog dramskog pozorišta
23. decembra 2016. u 20 časova

O PREDSTAVI

Boris Liješević: *Zašto Fejdo? To je vrhunac pozorišta, i to onog suštinskog, sirovog, zaigranog pozorišta; pozorišta koje ne nastaje iz literature ili neke duhovnosti. To je pisac francuskog zlatnog doba, kao Sofoklo i Evripid što su pisci zlatnog doba helenske književnosti. Fejdo je najbolji reprezent svog vremena. To je pozorište, kao što su Čaplinovi filmovi, zapravo, pravi i suštinski film. Imamo akciju, zaplet, junaka koji upada u nevolje i pokušava da se izbavi, i to proizvodi jurnjavu dovedenu do savršenstva, i uvijek dolazi smijeh. Danas raditi Fejdoa može biti ravno pozorišnoj revoluciji.*

BORIS LIJEŠEVIĆ

Rođen je u Beogradu, odrastao u Budvi, u Novom Sadu diplomirao književnost na Filozofskom fakultetu i režiju na Akademiji umetnosti, gde radi kao samostalni stručni saradnik na Katedri za intermedijalnu režiju. Trostruki stipendista Gete instituta u Beogradu. Saradnik Zagrebačkog glumačkog studija, u kom se bavi Strazbergovim metodom.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu je režirao predstave *Dragi tata* Milene Bogavac i *Elijahova stolica* Igora Štiksa.

U njegovom dosadašnjem opusu prisutno je nekoliko pravaca: rad sa savremenim srpskim piscima mlađe i srednje generacije među kojima su Fedor Šili, Minja Bogavac, Dušan Spasojević, Miloš Jakovljević; interesovanje za savremene regionalne i evropske autore Ozborn, Harover, Viripaeu, Dragunsku, Reza, Štiksa, Lozicu; rad na dramatizacijama romana B. Nušića, J. Poljakova, Erlenda Lua, A. Tišme, Š. Marai.

Značajan deo njegovog opusa čini rad u dokumentarnom pozorištu, u kojem autorski projekti nastaju snimanjem tematskih razgovora s odabranim anonimnim sagovornicima, koji otkrivaju svoja autentična iskustva.

Režira u pozorišnim centrima Srbije i Evrope. Izbor predstava: F. Šili *Beograd–London* (SKC Beograd) i *Čarobnjak* (NP Sombor); Štiksa *Brašno u venama* (SARTR); K. Dragunski *Osećaj brade* (Teatar komedija, Skoplje); u Ateljeu: Viripajev *Pijani*, Harover *Prisustvo*, *Čekaonica*, *Plodni dani*; J. Reza *Bella figura* (HNK Zagreb); Hibner *Greta str. 89* (SNP, Novi Sad); J. Poljakov *Jare u mleku* (Pozorište mladih, Novi Sad); *Peti park* (Bitef teatar/BELEF); Euripid *Alkestida* (SNG Drama Ljubljana); *Očevi su grad(ili)* (CNP); E. Lu *Mirni dani u Miksing Partu* (ZeKaem); Š. Marai *Mir na Itaki* (Csikygergely, Temišvar).

Za svoj rad dobio je brojne nagrade, među kojima su tri Sterijine nagrade, dve nagrade Hrabri novi svet (MESS), Nagrada „Mira Trailović“ (Bitef), Nagrada „Bojan Stupica“, Nagrada „Ljubomir-Muci Draškić“, Nagrada „Anđelko Štimac“ (Festival malih scena, Rijeka), Nagrada „Petar Kočić“ (Teatar fest, Banjaluka), Gran pri Festivala (Brčko), „Ardalion“ (Užice), „Iskra kulture“, nagrada Vršacke jeseni, godišnja nagrada JDP, Ateljea 212 i SNP.

ŽORŽ FEJDO (1862–1921)

Francuski dramski pisac, sin romanopisca Ernesta Fejdoa i Lođe Slevske, poljske dame. U ranim godinama školovao se u kućnim uslovima u Parizu, a potom je upisao licej Sen Luj. Počeo je da piše drame vrlo mlad; prvi uspeh postigao je komadom *Krojač za dame*. Posle nekoliko neuspešnih dela, počinju da se nižu uspesi: *Silom muž*, *Vezana vreća*, *Hotel „Slobodan promet“* (1894), *Čuran*, *Dama iz „Maksima“*, *Buba u uhu*, *Pozabavi se Amelijom*, *Kako pročititi bebu (Toto)*, *Ne šetaj se gola...* Kako je Fejdo bio i glumac i vešt reditelj, odlično je poznao scenu i umeo je da je koristi, bilo da je radnju smestio u neko predvorje, salon ili, što je bilo najčešće, u spavaću sobu. Njegove zaplete nemoguće je prepričati, a potiču iz različitih, nekad vrlo starih izvora, kao što je Plaut, ili, uopšte, počivaju na zameni identiteta. Dve osobine karakterišu Fejdoove vodvilje i razlikuju ga od prethodnika (Sardu, Labiš, Bomarše, Molijer): prva je u bogatstvu zapleta – svaka situacija se komplikuje i razvija od opasnosti do panike (Fejdo radnju konstruiše s geometrijskom progresijom i učinkom); druga je surovo ruganje. On često ide preko granice „dobrog ukusa“ svog vremena u kritici braka, fizičkih deformiteta i mana, roditeljstva, vojske. Kao i Labiš, Fejdo nema milosti ni prema ljudima ni prema institucijama, a kao Molijer, posebno je surov prema laktašima i razmetljivcima. Sumanuti neverovatni događaji u Fejdoovoj drami su udešeni tako da u kontekstu izgledaju uverljivo, možda i zato što je pisac na izvestan način postupao kao realista. Fejdoovi vodvilji redovno se izvode u Francuskoj komediji do današnjih dana.